

1
2.
3.
4.
5.
6
7.
8
9
10

α 50

18

1002

J. J.

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
PACTUM

1675-13

De

RETROVEN-
DENDO

continens,

Lyam,

PRÆSIDE ALTISSIMO,

*Ex Autoritate & Decreto Magnifici Jctorum
Ordinis in inchtia Noricorum*

Universitate,

pro

LICENTIA

Summos in Utroqve Jure Honores, Pri-
vilegia ac Doctoralem Infulam, more Majorum,
ritè consequendi,

Publico & solenni Examine

submittit

JO. FRIEDERICUS ~~REZMAN~~

SALFELDA-THURINGUS,

Jur. Pract.

Ad diem 7. Octobr. Ann. M DC LXXV.

ALTDORFFI,

Typis HENRICI MEYERI, Univ. Typogr.

42.

P 100

SERENISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO

DN. FRIEDERICO,
DUCI SAXONIÆ, JULIÆ, CLI-
VIÆ ET MONTIUM, LANDGRAVIO
THURINGIÆ, MARGRAVIO MISNIÆ,
PRINCIPI COMITATUS HENNEBER-
GICI, COMITI MARCÆ ET RAVENS-
BURGI, DYNASTÆ IN RA-
VENSTEIN,

*Principi ac Domino suo Clemen-
tissimo*

Inauguralem hanc

cum voto felicissimi Regiminis

sacram esse voluit

Subditus devotissimus

Jo. FRIEDERICUS Steinmann.

I. N. J.

*Vod felix ac faustum sit, nostrâq;
Divâ, cujus nos merito Sacerdotes
appellat Ulpianus*

in l. i. §. i. ff. de Just. & Jur.

*haud fiat invitâ, de retrovenditionis pacto, loco
inauguralis, impræsentiârum verba pro virili
facere animo constitutum est. Nec injuria:
siquidem lucubrationes præsentis hodiernâ luce
in foro maximè sunt obviam, hincq; probè consi-
deranda, apprimè verò, quia modum, con-
tractum emptionis & venditionis à pignora-
tione dijudicandi, clarè monstrant, quâ de re
aliâs in judicio lites non rarò redduntur im-
mortales. Sed citra ambages manum operi
admovebo, & laudatam materiam ita ad ju-
ris & justitiæ trutinam examinabo, quo
ejus sedes & cognitio facili appareant negotio.
Sit itaq;*

A 2

CAP.

CAP. I.

*Definitionem Pacti de retroven-
dendo tractans.*

§. 1.

Scribendi rationi omninò conforme est, ut, qui sibi quid sumunt pertractandum methodicè, Ciceronianum istud altà teneant repostum mente: *Omnem nostram institutionem à definitione ortum debere trahere, ut sciamus, quid sit id, de quo disputamus.* Huic sententia Julianus suum quoq; adjecit calculum, dicens: *Animadvertendum est, quid sit id, de quo queritur.*

l. 13. §. 3. ff. de reb. dub.

Nimirum omnis disputatio tricus involuta est difficillimis, nisi id, de quo ea instituitur, rectè ab initio definiatur.

Arist. Top. 3.

Hinc factum est, ut definitio rei quædam amussis & totius exactæ tractationis non tantum fundamentum saluterur firmisimum, verum etiam scala ad scientiam, quâ neglectâ, pronus admodum & præceps in tractatione rerum solet esse lapsus.

§. 2.

Cum verò in definiendo ob materiæ hujus obscuritatem Doctores varii variè varient, mihi sequentem componere visum fuit descriptionem: Videlicet, *quod sit conventio inter emptorem & venditorem, ut venditori pretium intra certum tempus, vel ad certum tempus, vel quancumq; iterum offerentia res vendita restituatur.* Priusquam verò ad jam proposita definitionis, vel potius descriptionis enucleationem accessum

sum faciam, lubet hanc movere quaestionem: Num Pactum hocce sacris Pandectis ac LL. nostris repugnet? Negando planè respondetur, siquidem divinum jus,

Levit. XXV, 23. & 24.

civile,

l. 12. ff. de praescript. verb.

l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. comp.

& Canonicum

arg. C. 5. x. de emt. & vendit.

& cap. 4. x. de pignor.

istud cretà notant. Add.

Gloss. cum Dd. ad dict. cap. 5.

Nec immeritò, sicut enim emptio licita est sine pacto de retrovendendo, ita pactum istud lege quòdam prohibitum non est, nec etiam in contrahentium injuriam aut praèjudicium vergit, proinde omninò emptioni venditioni adjici potest, ut latius & quidem eleganter demonstrant

Ludov. Molin. de Just. & Jur. tr. 2. disp. 375. per tot.

Covarruv. l. 3. var. resol. cap. 9. num. 4.

Andr. Tiraquell. de retract. convention. in praefat.

Dom. Cardin. Tusch. Praet. Concl. lit. P. conclus. 24.

num. 1. & seq.

Quod si enim venditio sine mediis illicitis fiat, h. e. pretiò justò, quamvis ei pactum de retrovendendo adjiciatur, tamen ejusmodi contractus nomine usurarii haud venit, neq; etiam pignoratitius est, quia ex pacto de retrovendendo non praesumitur pignus,

autore Bald. conf. 114. volum. 3.

Conf.

Hartm. Hartmann. lib. 2. tit. 22. O. 4. num. 2.

Quin imò in conscientiae foro sanctissimo pactum praedictum justum judicàrunt Dd. sanè haud infimi subsellii.

Coepoll. tract. de simul. num. 26.

Tiraqvell. de retract. convent. in pr. num. 4.

præprimis

Roland à Vall. volum. 4. conf. 58. num. 10.

ubi sequentia proponit verba : *Hunc in modum omnes Theologos, Legistas & Canonistas pronunciaſſe, ſeçq; non aliter iudicaturum eſſe, etiamſi in conſpectu DEI eſſet.* Cujus rei rationem omninò plauſibilem ſubjicit

Stuck. part. 1. conf. 2. num. 48.

Quemadmodum enim, dicit, ſecundum Jctorum brocardicum non emere aut non vendere in cujusvis manu poſſitum eſt, ita nec prohibitum eſſe poteſt, emptionem & venditionem certis circumſcribere limitibus, aut ad certam rationem modumve eam reſtringere.

Add. Hahn. ad Wefenbec. *æ. tit. de reſcind. vendit. num. 8. in fin.*

Sed hæc omnia tum demum procedunt, ſi pactum noſtrum ſimulationis cujuſdam maculâ & vitiò haud laboret, nec circumſtantiæ labis uſurariæ quandam præ ſe ferant ſpeciem.

Perez. in Cod. de pact. inter empt. & vend. comp. n. 11.

Fach. l. 2. controverſ. cap. 12.

Stuck. p. 1. conſil. 3. num. 13.

Zoëf. ad ff. poſt. tit. ff. de L. Commiſſ. rubr. de retract. num. 1.

Hæc de præſenti quæſtione ſufficiant. Nunc neceſſum erit, ut data descriptionis diſquiſitio, à quâ primordia, ſecundum Logicorum filios, cœpi, mihi curæ cordiq; ſit, quod & pro opibus eſto.

S. J.

Generis locò certis de cauſis poſui *conventionem*. Quod vocabulum licet minimè latiùs pateat, quàm ipſa pacti ſignificatio.

h. r.

l. 1. §. 3. ff. de pact.

l. 3. ff. de pollicit.

ambo enim synonyma sunt.

Zoëf. *in Comment. ad ff. de pact. num. 2.*

Colleg. Argent. *ad tit. de pact. lib. 2.*

Generis tamen vicem jure meritoq; hic sustinet, cum pactum nomen generis & speciei pro re natâ assumat, ut JCrî eodem promiscuè uti soleant; conventionis verò nomen generale & latissimum sit, juxta

dict. l. 1. §. 3. ff. de pact.

Dn. Tabor. *in part. Elem. Inst. p. 3. sect. 3. n. 32.*

Ungepaup. *Exercit. Just. 10. q. 7. in ajo.*

S. 4.

Praterèa dixi, *inter emtorem & venditorem*: Horum enim consensus ut in ipso principali contractu, ita etiam in pacto hoc ei adjecto de essentia ejus est, adeòq; unicè venit inspiciendus. Ad ejus verò consensus validitatem requiritur, ut natales suos libero atqve sincero animo debeat, metus hinc atqve error absint, imò procul absint, nihil enim consensui tam contrarium est, quàm metus atqve error.

l. 116. ff. de Regul. Jur.

Idcirco etiam errantem plenam non possidere voluntatem dicitur in

l. 11. ff. de sponsal.

l. 1. l. 2. l. 3. ff. quod met. caus.

S. 5.

Sequuntur in definitione verba: *ut venditori*: Hæc idè adjecti, quò clarè ob oculos ponerem, in arbitrio venditoris facultatem redimendi regulariter sitam esse.

Ord.

Ord. Polit. de A. 1548. tit. von wucherl. Contract. §. 8.

Dn. Richter Decif. 97. num. 10.

Tametsi interdum in emtoris placitum ea quoque conferri queat.

Dn. Struv. Exerc. ad Pandect. 23. th. 47.

pura, si emtionem cum pacto de retrovendendo hæc inserta fuerit lex, ut, cum emtor rem vendere voluerit, primus venditor eam, redditò pretiò, emere teneatur.

Dn. Richt. Decif. 97. num. 11.

Quod pactum itidem licitum est. Nam cum ordinariè hoc nostrum pactum emtorem adstringat in favorem venditoris, quidni & in favorem emtoris utile erit? cum paria sint contractantium jura, nec detur congrua discriminis ratio.

Vid. Dd. ad l. 3. ff. de contrah. emt. & vend. §. l. 31. §. si quid ita. 22. ff. de adil. Edict.

qui hujusmodi pactum approbant; modo adjunctum contractum non faciat suspectum labis usurariæ,

juxta cap. illo vos. x. de pignor.

& Covarruv. l. 3. var. resolut. cap. 9. num. 3.

Hoc casu tamen venditor pro suo lubitu emtorem ad revendum cogere nequit, sed expectare debet, donec ipse emtor rem revendere velit.

Dn. Richt. de pact. p. m. 227. num. 84.

Fructus quoque intermediò tempore percepti ad emtorem pertinent, cujus res toto tempore intermedio fuit, ut solidè demonstrat

Molin. de Just. & Jur. Tr. 2. disp. 377. num. 4. & seq. præcipuè num. 8.

Add. inferius dicenda.

§. 6.

Quod verò *reditus annuos redimibiles*, qui vulgò dicuntur *wiederkaufliche Zinsen* / attinet, de iis sciendum est, in eorum

1016.

rum venditione sub ejusmodi pacto, facultatem reluendi soli venditori relinqvendam esse.

Rauchb. p. 1. q. 19. num. 15.

Gail. l. 2. O. 7. num. 14.

Anton. Fab. in C. lib. 4. T. 30. d. 22. num. 2.

Hartm. Pift. Observ. 63.

Carpzov. p. 3. C. 24. def. 16. num. 1.

Tum, quia emtor nummos cogitur irrevocabiliter facere venditoris.

Dn. Richt. Vol. 1. Conf. 37. num. 12.

Quod non faceret, si facultas revendendi annuos reditus in arbitrium & potestatem ejus collata esset. Tum etiam, quia contractus hic limites usurarii attingeret, si venditor pretium reddere cogeretur.

Rauchb. p. 1. q. 19. num. 1. & num. 16.

Add. d. Ord. Polit. de Anno 1548. Tit. von wucherlichen Contracten. §. 8.

Verba Recessus ita se habent :

Und die Loskündigung der Schuld-Verschreibung auf Wiederkauff / wie Wiederkauffs Recht / soll bey dem Verkäufer und nicht bey dem Käufer stehen / unangesehen wie dieselbige Schuld-Verschreibung gestellet / und was darüber gegeben / genommen / oder gehandelt / wolsen wir / daß dasselbe und alle andere unziemliche Pacta oder Bedinge für wucherlich und unkräftig geachtet / gehalten und von dem Richter erkannt werden sollen.

Si itaq; in horum emtione nihilominus emtor retrahendi potestatem sibi reservet, pactum hocce, tanquam in captationem usurarum appositum, illicitum reputatur.

Althuf. Dicæol. lib. 2. cap. 2. num. 47.

Carpzov. p. 1. Dec. 9. num. 4.

Id. p. 3. c. 24. d. 17. num. 1.

B

Add.

Add. Ordin. Polit. de Anno 1548. Tit. von wucherli-
chen Contracten. cit. §. und nachdeme. 8.

Etiamsi contrahentes Imperii Constitutionibus expressè re-
nunciaverint.

Hahn. Tit. de usur. & fruct. num. 14.

Quia ejusmodi renunciatio, ne quidem jurata, contra Imperii
LL. & Constitutiones valida est.

Carpz. p. 3. C. 24. def. 17. num. 8.

Limitationes ratione hujus negotii vide apud

Hahn. Tit. de usur. & fruct. num. 14.

Inter eas autem hæc pro nunc annotare lubet, si forsan ven-
ditor moram in præstandis annuis reditibus commiserit, quo
casu emtori potestas redimendi sortem competit.

Carpz. ad C. Elect. 24. p. 3. def. 18.

Id. p. 1. decis. 9. num. 6.

Anton. Fab. in C. lib. 4. Tit. 30. def. 22. num. 6.

Et hoc multò magis procedit, quando in casum moræ, à ven-
ditore commissæ, ex pacto sibi emtor facultatem sortis repe-
tendæ reservavit

M. A. zu Speyer. de Anno 1600. §. ferners ist biß ano
hero. 35.

Porrò, si contrahentes ab emtione recesserint, eamq; in mu-
tuum converterint

Dn. Richt. in Tr. de privileg. Cred. c. 2. memb. 6. n. 11.

Carpz. p. 3. C. 24. def. 19.

§. 7.

Ultima descriptionis verba : *ut venditori pretium intra
certum tempus, vel ad certum tempus, vel quancumq; iterum of-
ferenti res vendita restituatur*

ex l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

manifesta evadunt, nostriq; pacti tenorem continent, quod
scil.

scil. sive ipse venditor, sive etiam ipsius heredes emtori pretium vel quandocunq; vel etiam intra certam tempora obtulerint, fundus venditus restituendus veniat.

d. l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

Unde postmodum regulariter juxta arbitrium venditoris emtor ad rem retrovendendam cogi poterit.

Loëf. de retract. num. 2.

CAP. II.

Personas, quibus & contra quas jus hoc ex predicto pacto acquisitum competit, examinans.

§. I.

PActum hocce de retrovendendo non tantum ipsi venditori, verum etiam ejus heredibus prodest, cum pacta regulariter ad heredes transeant.

l. 49. ff. de O. & A.

Gail 2. O. 2. num. 3.

ubi disertis verbis dicit: quod conditio potestativa, cujus implementum versatur circa resolutiones contractuum, ad heredes transmittatur. Et hæc assertio ampliatur, ut procedat (1) non solum *in liberis & descendantibus*

Hartm. Pift. l. 1. q. 21. num. 2.

Mod. Pift. Conf. 11. incip. Solche Fragen. n. 7. v. 1.

Dom. Card. Tusch. Pract. Concl. lit. P. Cond. 25. n. 4.

Sed etiam (2) *in heredibus collateralibus*, ad quos jus redimendi, ceu jus quoddam obligationis ex contractu vel pacto acquisitum, transit.

Dn. Richt. de pact. pag. m. 239.

Imò in omnibus aliis etiam extraneis & ulterioribus heredi-
bus locum habet, cum appellatione heredum omnes here-
des in infinitum veniant.

l. 65. ff. de V. S.

Sive (3) *heredum facta fuerit mentio, sive non.*

l. 9. ff. de probat.

l. 13. C. de contrah. & committ. stipul.

ibiq; Dn. Brunn.

Harm. Pift. *Observ. 154. num. 3. & 5.*

Dom. Card. Tusch. *diēt. loc.*

Ut maximè enim concedatur, pactum de retrovendendo
essè personale, exinde tamen heredis persona haudquaquam
ab eo excluditur, quia cum contrahente heres usque eò me-
gnam habet similitudinem, ut etiam, ratione juris, eadem cum
ipso persona esse censeatur.

l. heredem. 59. ff. de Reg. Jur.

Carpzov. *p. 2. C. 1. D. 10. num. 4.*

Tùm notandum, quòd intentio contrahentis talis in dubio
essè præsumatur, ut non solum sibi, sed etiam heredibus suis
omnibus modis prospiciat.

l. 9. ff. de probat.

Percz. *ad C. tit. de pact. inter emt. & vend. n. 8.*

§. 2.

Addunt (4) & plures hanc extensionem, quòd idem ob-
tineat, licet particula taxativa, quòd venditori soli, vel illi
tantum competere debeat jus reluendi, fuerit addita.

per l. 8. §. 4. ff. de pignorat. act.

Harm. Pift. *O. 154. num. 4. & seqq.*

Hinc & Bald. asserit, dictionem taxativam excludere tantum
personas planè extraneas, non autem successores. Urgent
denique & hoc, quòd taxativa dictione non excludat casus si-
miles, eandem vel similem rationem habentes. Verum

utut

utut hæc speciosa sint, attamen alii Dd. contrariam appro-
bant sententiam, quòd scilicet heredes hoc casu non admittan-
tur, partim

propter *L. non solum. §. ff. de liberat. legat.*

Ubi tale legatum: Heres meus à solo Lucio Titio ne petito,
ad heredem Lucii Titii non transit. Partim etiam propter
rationem, quòd dictiones taxativæ affirmativè positæ omnes
alias personas & casus præter expressos, excludant. Et hanc
posteriolem sententiam approbat

Tiraquell. de retract. convention. §. 1. Gloss. 6. num. 6.

*& seq. ubi ad dubia in contrarium proposita re-
spondet.*

Imò & ipse dissentiens Pistor. hanc suam doctrinam eo in
casu limitat, quando venditor sibi ipsi & nulli alii jus reluen-
di reservavit: **Weners für sich selbst und keinen andern zum
besten wieder an sich bringen möge** / quia clausula pactum per-
sonale celebratum atque heredes exclusos esse probat

num. 23. usq. ad fin.

Add. Dn. Richt. de pact. p. m. 240.

Berlich. p. 2. Concl. 2. n. 26.

Insuper pactum, quo demonstratio certæ personæ facta est,
non transire ad heredes, ex aliis deducit & refert:

Berlich. p. 2. C. 2. n. 25.

Vide etiam de hac re plenius

Fulv. Pacian. de probat. tit. 1. c. 31. n. 8.

Bertazol. de claus. Instrument. claus. 12.

§. 3.

Nec silentii sipariò hic involvendum est, quòd ex præ-
dicto pacto emergens jus, mediò cessionis, in alterum etiam
extraneum transferri queat, ut rectè post

Tiraquell. de retract. consangu. §. 26. Gloss. 3. n. 1.

statuunt

Fachin. *lib. 2. controvers. c. 11.*

Zoëf. *de retract. n. 7.*

Dom. Card. Tusch. *Pract. Concl. lib. P. Concl. 25. n. 13.*
aliivé plures.

Tum quia ea, quæ ad heredem transmittuntur, alteri cedi possunt.

arg. *l. 42. ff. de administr. tut.*

Tum etiam, quia secundum juris ordinem jura & actiones, tam personales, quàm reales, in alium conventionibus transmitti queunt.

l. 22. in fin. C. mandat.

Carpz. *p. 2. C. 1. Def. 12.*

Et quæ quis per se potest, ea etiam per alium facere non prohibetur. His adde, quòd hæc facultas moralis regulariter ad personam non sit restricta, adeoque perinde, ut alia jura, per cessionem in aliam personam rectè transferatur.

Dn. Struv. *Exerc. Pand. 23. th. 45.*

Dissentiunt quidem

Ruin. *lib. 1. conf. 72. ac*

Peretz. *ad C. de pact. inter emt. & vend. n. 13.*

Eorum tamen dubiis satisfacit

Fachin. *d. loc.*

Quod si verò inter principales personas hæc inita fuerit conventio, ut venditor ipse redimat, nec alteri jus istud cedat, tunc, quod convenit, servandum est, nec valet cessio.

l. 1. §. si convenit. 6. ff. deposit.

Berl. *p. 2. C. 2. n. 28.*

Cagnol. *in l. 2. C. de pact. inter emt. & vend. col. 8. vers. limita nisi pactum.*

Extra hunc casum, licito modo factâ cessione, omne jus, quod cedenti venditori in rem venditam competeat, cessio-

fiona.

fionario competit, & actio, quæ competebat cedenti, com-
petere incipit ei, qui jure cedentis utitur.

Gail. l. 2. O. 26.

Tabor. in *Theſaur. Loc. Comm. Jurispr.* l. 3. cap. 16.

4x. 2.

S. 4.

Sed hic non incongruè quæritur: Si venditor habeat
plures heredes, & unus heredum offerat totum pretium, an
emtor teneatur illi totam rem revendere? Resp. Quod sic,
quia coheredes illius, qui obtulit, possunt contra eum, ut
rem communicet, agere restituito pro portione pretio.

Tiraq. de *retract. convent.* §. 1. *Gloss. 6. n. 37. ubi plura
proponit argumenta huc facientia.*

Dom. Card. Tusch. *Pract. Concl. lit. P. Concl. 29. n. 24.*

Dn. Brunneman. *ad l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.*

Hinc porro notandum, si à duobus cum pacto de retroven-
dendo res vendita sit, quòd unus ex illis jus redimendi pro
sua quidem parte adversus autorem ejusque heredes non ha-
beat, nec audiatur, si partem pretii offerat, ut partem solum-
modo redimat.

Berlich. *p. 2. Concl. 2. n. 31.*

Nicol. Boër. *dec. 251. n. 2.*

Quod si verò totum pretium obtulerit, emtor ei revendere
teneatur.

per l. 78. §. 2. ff. *contrah. emt.*

Fachin. *lib. 2. controvers. c. 2.*

Socius tamen totum pretium offerens ac integram rem re-
dimens debet præstare cautionem de retrovendendo socio,
si is imposterum eam habere ac redimere velit.

Boër. *d. dec. 251. n. 1.*

Dom. Card. Tusch. *d. lit. P. Concl. 28. n. 1. & seq.*

Berlich. *d. p. 2. Concl. 2. num. 32. & 33.*

Schnei-

Schneidew. *ad §. actionum. 28. rubr. de Action. ex vend.*
num. 19. § 20.

Dn. Carpz. *p. 2. C. 1. def. 11.*

Dn. Brunnem. *ad d. l. 2.*

Hæc hætenus de personis, quibus jure hoc uti concessum est, dicta sunt.

§. 5.

Methodi ratio insuper exigit, ut eas in scenam quoque producamus personas, contra quas hujus juris exercitium concessum est, ubi in limine quasi susceptæ considerationis se primò offert emtor, utpote qui, oblatò iterum pretiò, ad rem restituendam omninò adstrictus est.

l. 12. de præscript. verb.

l. 2. C. de pact. inter emt. et vendit.

Emtorem deinde excipiunt ejus heredes, eodem nexu obligati. Namque heredes factò defuncti, dummodò LL. bonisve moribus haud sit contrarium, contravenire minime possunt nec debent.

l. 14. C. de R. V.

l. 7. C. de negot. gest.

Dn. Richt. *V. 1. conf. 52. n. 12.*

Id. Dec. 65. n. 8.

Dn. Carpz. *p. 3. C. 15. D. 49.*

Id. in Resp. lib. 6. Resp. 73. n. 8.

Sed quod illi placuit, ratum quoque habere tenentur.

Nov. 48. in præf. l. 149. ff. de R. J.

Quo casu conscientiam ejus exonerant.

Tab. in Thef. Jurispr. l. 8. c. 5. ax. 6.

Fab. in C. l. 7. Tit. 4. d. 1. n. 14.

Ratio adhuc alia dari potest, quod omnia pacta, tam activè, quam passivè, ad heredes transeant, etiamsi eorum non sit factio mentio.

2020.

l. 9. ff. de probat.

Schneidew. *f. item. n. 24. & f. actionum. num. 17. J. de action.*

Bald. *Conf. 12. Vol. 2.*

Bernhard. *Wurm. Pr. Obs. 4. n. 15. p. 287.*

Addiderim & hanc rationem, quòd heres in univèrsum jus defuncti succedat, cumqve eo in omnibus eadem censetur persona.

Nov. 48. l. 11. ff. de divers. temp. prescript.

Adeoqve factum defuncti teneatur præstare.

Mod. *Pist. p. 4. q. 140. n. 2.*

Carpz. p. 3. C. 14. def. 17.

apprimè, quia monente Jcto

in l. 1. de injur.

heres omnes nervos eò intendere debet, quòd fama demortuorum virorum post cineres etiam maneat illæsa.

Tùm sequuntur minor & Ecclesia. De minore emtoris here de consule

Zoëf. de retract. n. 7. & 9.

ubi dicit, quòd tali in casu nec decretò Magistratus, nec aliis solennitatibus, puta, Tutoris vel Curatoris autoritate opus sit. Hic enim nulla circumventio metuenda est.

Tiraq. de retract. convent. f. 1. Gloss. 6. n. 28.

Boër. Dec. 182. n. 24.

Fachin. lib. 2. controvers. cap. 3.

Carpz. p. 2. C. 1. def. 14.

J. 6.

De Ecclesia idem quoqve judicium ferendum est, quippe quæ minori aliàs æquiparatur, ejusqve jure quovis tempore utitur.

Fab. in C. lib. 1. T. 9. def. 20. num. 10.

Hartm. Pist. Observ. 68.

C

Carpz.

Carpz. p. 1. C. 28. def. 116.

Accedit hinc ratio certe plausibilis, quod injuria & iniquitatis insimulari posset Ecclesia, si rem eam, seposito hoc pacto, contra mentem

l. 7. §. 7. de pact.

retineret, vel potius auferret & ita cum alterius jactura, LL. reluctantibus, fieret locupletior.

l. 206. ff. de Reg. Jur.

Quod tamen de ea nequaquam presumendum est, utpote quae cultrix & auctrix justitiae audit.

Carpz. p. 2. C. 12. def. 13. num. 3.

Eoq; ipso alteri praedjudicare non solet

Bald. in l. 1. C. de Episcop. & Cler.

Præterea in aprico est, ita piis locis favendum esse, ne aliis injuria accrescat. Quapropter quantum per se etiam ea sint privilegiata, intra terminos tamen privilegii se continere debent.

Add. Zoëf. de retract. num. 8. & 9.

§. 7.

Queritur autem, num liberentur emtores, si interesse præstare velint? Neg. Quia omnis obligatio iisdem modis, per quos nascitur, dissolvi debet.

Gail. lib. 2. O. 26. num. 5.

Obligatio autem de retrovendendo nata est mediante rei traditione, ergo reitraditione etiam dissolvi debet:

Berlich. p. 2. C. 2. num. 38.

Aliud quoque pro alio invito venditori obrudi nequit contra pactum, quod dat legem contractui ejusq; pars est

l. 73. ff. de V. Obligat.

Atq; hanc sententiam veriore & receptiore esse tradit

Pinell. ad h. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. c. 3. n. 20. & seq.

ubi plures eandem sententiam tenentes refert.

Probat

Probat infimul eam

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

dum conventionem, ut redditò pretiò res restituatur, pro
justa habet, quæ verba nil nisi obligationem ad rem po-
nunt.

Fachin. lib. 2. Controvers. c. 8.

Hæc tamen assertio limitatur, ut procedat eo in casu, si em-
tor rem cum pacto retrovenditionis emtam adhuc possi-
deat, tunc enim præcisè eam tenetur tradere, nec præ-
statione ejus, quod interest, liberatur. Aliud obrinet, si rei
tradende facultatem amplius non habeat.

Arum. disp. ad ff. 13. th. 8.

Zoëf. dict. loc. num. 12.

Et hæc quidem in emtore ejusq; heredibus obtinent, exinde
tamen minimè gentium concludendum est, laudatum jus
contra tertium possessorem quoque dari, cui ab emtore res
iterum vendita est.

Dn. Richt. V. 1. Conf. 85. num. 2.

Quia pactum retrovenditionis non afficit ipsam rem, ideòq;
ex eo non nascitur actio in rem, sed personalis, quæ datur
contra personam emtoris, cum quo venditor contraxit.

l. fin. ff. de contrab. emt.

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

ibiq; *Dn. Brunneman.*

Dn. Richt. Tr. de pact. p. m. 141.

Idem V. 2. Consil. 85. num. 3. & seqq.

Zaf. lib. 1. Conf. 12. num. 34.

Bernhard. Wurmf. sup. alleg. loc.

Hartm. Hartman. pract. forens. lib. 2. Tit. 22. Observ. 5.

num. 7.

ubi dicit, quòd ita se habeat communis opinio, à quâ in ju-
dicando non sit recedendum. Huc pertinet, quòd natura

C 2

actio-

actionum personalium sit, ut personam obligati non egrediantur.

Mod. Pift. *Conf. 13. quest. 2. num. 22.*

Necdentur contra singularem possessorem.

Berlich. *p. 2. Concl. 2. num. 14.*

Hoc tamen assertum eò in casu limitationi subiacet, quando cum nostro pacto vendens reservat sibi jus in re, quod virtute hypothecæ constituitur. Nam actio hypothecaria realis est, quæ in successorem singularem transit.

l. pignoris. 17. ff. de pignor. l. pignoris. 18. C. eod.

Et hæc conclusio in hypotheca speciali indubitata est, de generali quidem adhuc controversia existit, verum quod & generalis eundem producat effectum, latius demonstrat

Alexand. Trentacinq. *lib. 3. Variar. Resolut. sub rubr. de emt. resol. 10. num. 18. & seq.*

Quæ assertio eò magis procedit, si pactum retrovenditionis judiciali fuerit firmatum hypothecâ,

teste Carpz. *p. 2. Constit. 1. def. 17.*

Plures limitationes huic spectantes prolixè explanavit

Berlich. *p. 2. Concl. 2. num. 17. & seq.*

Confer. Richt. *de pact. pag. m. 241.*

præcipuè Trentacinq. *dict. resol. 10. num. 19. & seq.*

CAP. III.

Pacti de retrovendendo Objectum discutiens.

§. I.

Objectum præsentis in materia constituunt res omnes, quæ in commercio sunt, h. e. usus hominum inservientes, juxta Paulum in

l. 34. §. 1. ff. de contrab. emt.

Qvas autem natura, vel gentium jus, vel mores civitatis com-
merciò exuerunt, earum venditio frustrà fit,

alleg. l. 34.

nec consequenter retrovenditio procedit.

§. 2.

Accuratori verò mentis trutinà hîc examinandum erit:
Num feudū quoq; inter res objecti vicem sustinentes com-
modè referri queat? Licet quaestionem hanc alii pertracta-
verint, de ea tamen exercitii gratià mentem meam quoque
aperire placuit. Emtionem nimirum esse titulum acqui-
rendi feudum omnibus numeris perfectum, certò mihi per-
suasum habeo, propter text.

l. F. 1. in fin. l. F. 7. & 24.

Neutiquam enim ejus naturæ inimicum est, ut pretiò com-
paretur.

*Rosenthal. de feud. c. 1. concl. 2. & c. 2. concl. 61. n. 1.
& seq.*

Nec, quamvis emtione ceu modò licitò acquisitum sit, feu-
di essentiam mutat, sed adhuc expressè beneficii & quidem
proprii nomine venit, ut variis rationibus probat

Dn. Struv. in Synt. J. Feud. c. 4. aph. 15. n. 2.

Positis hîc vera infertur conclusio, pacta retrovenditionis
in feudis quoque recipienda, masculèqve esse propugnanda.

Schrad. Tr. Feud. p. 9. c. 1. n. 19.

§. 3.

Præterea probè notandum, quòd ut emtio venditio re-
dituum annuorum jure approbatur, ita etiam pactum retro-
venditionis admittat.

Wesemb. in w. de usur. & fruct. n. 14.

Sive reditus in pecunia, sive frumento, vel aliis rebus constituitur.

per *text. in l. 14. §. verum C. de SS. Eccles.*

Ipsi namque Pontifices recte rationi conformem judicarunt hanc venditionem annuorum reddituum.

in c. 1. & 2. Extrav. comm. de emt. vendit.

Add. Bald. *V. 2. Conf. 154. n. 1.*

Id. Vol. 5. Conf. 292.

Imò hodiernâ luce majorem Theologorum & Canonistarum partem eam servare integram, literarum monumentis consignatum reliquerunt

Tessaur. Dec. Pedemont. 154. n. 2.

Tiraqvell. de retract. gentil. §. 1. gloss. 6. num. 15.

Et rectè, me hercle, siquidem reddituum annuorum emtionem venditionem sub hoc pacto usurarii contractus naturam haud induere, ex seq. ratione perspicuum reddam. Cùm emtionis venditionis essentialia in eo nequaquam deficiant, utriusque scil. contrahentis consensus, pretium, seu certa pecuniæ summa, & merx sive reditus annuus. Quò factum est, ut hicce contractus justâ ratione Sanctionibus Imperii fuerit approbatus.

Dn. Richt. Vol. 2. Conf. 335.

Matth. Coler. p. 3. c. 9. n. 155.

Nostre tamen assertioni hanc annexendam censuimus limitationem, si nimirum reditus isti justæ pensionis, puta de singulis centenis annuis quinque, limites non egrediantur.

Hartm. Piff. Obs. 65. n. 1.

Dn. Carpz. p. 3. C. 24. D. 13. n. 6. § 7.

Berlich. p. 1. Dec. 3. n. 5.

Carpz. lib. 4. Tit. 6. R. 48. n. 6.

Idque ipsum luculenter probatur ex

*Ordin. Polit. de Anno 1548. sub Tit. Von wucherlichen
Con-*

W. E. 3.

Contracten. §. Und nachdem die **Wiederkauffe** /
Gülden. *vers.* Und was darüber gegeben / genoms
men oder gehandelt / wollen wir / daß dasselbe für
neuerlich und unkräftig geachtet / gehalten und er
kennet werden solle, &c.

Sin verò hujusmodi emtio præfatam sicq; justam pensionem
excedat, reductio ad legitimam usurarum modum fieri
debet.

Dn. Richt. *Tr. de Privileg. Cred. c. 2. membr. 6. num. 3.*
Vincent. Hond. *Vol. 2. Conf. 17. num. 25.*

Imò illud, quod ultra quincunces usuras solutum est, sorti
imputatur & de ea deducitur.

Id. Dn. Richt. *d. loc.*

Caspar. Roderic. *de ann. & mensr. reddit.*

Et ita in Scabinatu Jenensi mens. Jan. Anno 1630. respon
sum fuit in causa **Braun Friedrichs** / contra N. N. **S**o viel jeden
Termin über 5. fl. von 100. fl. ausgezahlt oder noch restiret / ist
die **U**bermaß in sortem zu computiren und **B.** ihm an dem **C**as
pital abfürgen zulassen schuldig **B. N. W.** Et hoc jure nos
uti, idqve in Camera observari, testis est omni exceptione
major

Gail. *l. 2. O. 11. in fin.*

§. 4.

Num verò reditus annui inter immobilia recenseantur?
hic quærare de nihilo non erit. Resp. Affirmando

Coler. *conf. 28. n. 151.*

Carpz. *p. 1. C. 5. def. 10. n. 2.*

Dn. Richter. *Vol. 1. conf. 14. n. 3.*

partim per textum expressum in

Clement. *1. vers. cumq; annui reditus inter immobilia*
recenseantur de V. 5.

partim etiam per

l. 14.

l. 14. pr. C. de SS. Ecclef.

Et rationem, quòd jura & actiones ad res immobiles competentes, vel redditus annui ex immobilibus debiti, pro immobilibus habeantur. Et hæc sententia sine dubio procedit, si annu. redditus in prædiis sint constituti, vel ex bonis immobilibus debeantur. Quod si verò annui redditus ex sola obligatione & conventionione debeantur, res altioris indaginis est; Quamvis non desint, qui hos redditus inter bona mobilia referant, vid.

Schrad. de feud. p. 3. c. 3. n. 3.

Alii tamen contrarium rectius defendunt, quòd scil. ejusmodi annui redditus ex sola obligatione debiti, modò perpetui sint, pro immobilibus habeantur, tum

per dict. Clement. x. de V. S.

Tum, quòd ejusmodi annui redditus quotannis renascantur, sicque in fructu sint. Omnes autem res, ex quibus fructus percipiuntur, inter immobilia referuntur

Berlich. p. 3. Concl. 34. num. 12. & seq.

Et hanc posteriorem sententiam approbavit quoque Elect. Saxon. in suis

Nov. p. 3. Const. 24. §. Wenn aber ein Wiederkauff. ibiq.

Moller. num. 1. &

Carpz. def. 1.

CAP. IV.

Tempus, quod in pacto retrovenditionis observandum, evolvens.

§. 1.

Priusquam tempus exponam, de pretii restitutione nonnulla quoque proponenda sunt. Nam ad hoc, ut relutio

1024

tio locum habeat à redempturo regulariter requiritur (1) oblatio ejusdem pretii, quod vel accepit venditor, vel etiam tempore retractus justum est.

Loëf. de Retract. num. 13. ibiq. allegat. Dd. cum

Cagnol. ad l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

Tiraquell. de retract. convent. §. 1. Gloss. 3. num. 1. & 2.

Molin. de J. & J. Tr. 2. Diss. 376. num. 2. 3. & 4.

Dn. Struv. Exerc. ad x. 23. th. 46.

Dn. Richt. de pact. p. m. 250.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 40. et seqq.

Et quidem (2) totius,

l. 13. §. 8. ff. de act. emt.

Sicuti enim solutio, ita & oblatio (quæ præsentem in materia solutionis vice fungitur)

l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

particularis infinitis ferè incommodis fenestram quasi aperire solet, ideòq; invito creditori fieri nequit.

Perez. in C. de pact. inter emt. & vendit. num. 12.

Realiter (3) facta. Ficta enim aut simulata non sufficit.

Id. dict. loc.

Conjuncta (4) cum impenfarum atqve meliorationum restitutione, quæ scil. ad perpetuam rei venditæ utilitatem factæ sunt.

Dn. Struv. Ex. ad x. 23. th. 46.

Dn. Carpzov. p. 2. C. 1. def. 27.

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 48.

Coler. Conf. 29. num. 61.

Dn. Richt. de pact. pag. m. 273.

Dominic. Card. Tulch. Pract. Conclus. lit. P. Concl. 29. num. 3.

Ne scil. venditor cum emtoris jactura locupletetur, contra

l. 206. ff. de Reg. Jur. *dominus heredes in rem*
 Dn. Carpz. p. 2. C. 1. def. 27. num. 2.

S. 2.

Hæ tamen æstimandæ sunt secundum tempus, quò res vendita redimitur, non verò secundum tempus præteritum, quò impensæ sunt factæ.

Dn. Richt. de pact. d. l.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 28.

Inter eas verò neutiq̄vam referuntur tributa, collectæ, aliq̄q̄ onera realia, Zinsen/ Geschoß und Steuer. Hæc enim ab emtore, quia is fructus est lucratus, non possunt repeti. Et ita Scabini Lipsienses An. 1552. ad quæstionem Thomæ Naundorffs pronunciarunt: Daß Ihr dem jüngsten Bruder die Güter wieder abzutreten schuldig/ aber die Steuern/ die Ihr von denen Gütern habt geben müssen/ tragt Ihr allein billich. B. N. W.

Dn. Richt. dict. loc.

S. 3.

Hisce præmissis, accedimus ad tempus in retrovenditionis pacto observandum, ubi pro majori declaratione ante omnia distingvendum est: An tempus, intra quod retrahat venditor rem venditam, determinatum fuerit, necne? Posteriori casu, si scil. nullum certum retrovenditioni adjunctum sit tempus, itidem vel venditor simpliciter sibi reemtionem reservat eo in casu, quò emtor rem vendere voluerit, & tunc expectare debet, usq̄; dum res venalis fiat, illamq̄; emtor revendere velit, quia nemo invitus ad rem suam vendendam cogitur.

l. 5. C. de O. & A.

Et ita in Collegio Jenensi Mens. Octobr. An. 1638. P. M. zu K. responsum fuit: Weil Ihr euch in dem Kauff, Brief / der
 Wie

**Wiederlösung halber also verſchrieben / wenn Käufer es wieder
verkauften wolte / &c.**

Richt. de pact. pag. m. 227.

Id. V. 2. Conf. 240. num. 3.

Vel etiam venditori quocunqve tempore & pro ſuo arbitrio
jus relutionis vel redimendi poteſtas permiſſa eſt, & tunc
juxta legem conventionis illam ſemper & pro lubitu receme-
re poteſt

juxta l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

S. 4.

Sed hoc caſu poſteriori pulchrum & ſubtile exoritur du-
bium: Num præſcriptione excludatur venditor, an verò per-
petuò pretium ſolvere ac rem redimere poſſit? Quod intra
30. annos debeat offerre pretium, juris noſtri principia ſva-
dere videntur, quia ex pacto reſultat actio perſonalis, quæ
ſpatio 30. vel 40. annorum tollitur.

l. ſicut. 3. C. de præſcript. 30. vel 40. ann.

Quoties enim ex facultate vel jure quaritur aliquod jus, illud
præſcriptibile eſt, ut tenent

Bartol. ad l. 1. ff. de condiſt. ex leg.

Felin. ad rubr. x. de præſcript. num. 15.

Unde Dd. hanc veram & communem opinionem vo-
cant, à quâ non recedendum in judicando & conſulendo,
ſicut & eandem poſt veteres fermè omnes Theoretici appro-
baverunt.

Vid. Perez. ad C. de pact. inter emt. & vend. num. 22.

Zoëf. de retract. num. 32.

Dn. Struv. Ex. 43. th. 22.

Verùm, hiſ non obſtantibus, Praxis contrariam recepit ſen-
tentiam, quod ſcil. venditor ejusq; heres poſſit perpetuò, non
obſtante ullâ præſcriptione, rem venditam retrahere, ſi pa-
ctum generaliter ſine præſinitione temporis conceptum ſit.

D 2

• (1.) Quia

(1) Quia ex conventionē partium obligatio & actio potest
 extendi in infinitum, ut

arg. text. in l. si ita stipulatus. 109. ff. de V. O.

concludit

Gomez. tom. 2. Var. Resol. c. 2. num. 28.

(2) Quia in

l. 31. §. 22. ff. de adilit. Edict.

dicitur, si inter emtorem & venditorem convenerit, ut in per-
 petuum redemptio fiat, quod conventio valeat. Accedit (3)

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

& ratio, quod in contractibus conditio posita possit quando-
 cunque & perpetuo impleri.

Bartol. & Dd. comm. ad l. hac conditio. ff. de condit. &
 demonstrat.

Hancq; posteriorem sententiam defendunt

Gomez. Tom. 2. Var. Resol. c. 2. num. 28.

Fachin. lib. 2. controv. c. 13.

Quia etiam ipse Serenissimus Elector Saxoniae approbavit,
 constituens, ut nullo unquam tempore, ne quidem centum
 vel pluribus annis, huic pacto praescribatur.

Novell. Elect. August. p. 2. C. 1. ibiq;

Dan. Moller. in Comm. num. 1. & seqq.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 87. & seqq.

Sicq; etiam Lipsienses & Wittebergenses ex Constitutione
 Saxoniae Electoris pronunciaffe, refert

Borcholt. in tract. de usur. cap. 6.

Eandem sententiam defendit

Virgil. Pingiz. q. Saxon. 41.

Huc spectat Responsum Jctorum Helmstadiensium die 24.
 April. An. 1612. latum, in verb. Wofern N. N. durch die bey
 dem Verkauf der streitigen Aecker gewesene Zeugen oder sonst
 nicht gebürlich darhün kan / daß Er dieselben Aecker von Käufer
 N. N.

108b.

N. N. oder seinen Erben seines Gefallens durch einen Wiederkauff wiederumb an sich zu bringen / iederzeit bemächtiget zu seyn ausdrücklichen bedinget/das Er alsdenn gedachtes N. N. nachgelassene Wittib darumb zu belangen nicht befugt / sondern Sie seines Susschens ungeachtet darbey zu lassen. Ita quoque in Collegio Jenensi Mens. Jun. A. 1607. Balthafari & Georgio Rotermund. zu Wöldenig responsum fuit.

Dn. Richt. V. 2. Conf. 240. num. 19.

S. 5.

Priori casu, ubi scil. certum tempus appositum, vel determinatum fuit, illud observandum est.

Gomez. d. c. 2. num. 27.

Apponitur autem tempus retrovenditioni dupliciter: Vel enim venditor intra certum tempus (v. g. binnen zehn Jahren) sibi jus reluendi sive redimendi reservat, & tunc quidem intra illud tempus exercere potest.

Perez. ad C. de pact. inter emt. & vendit. n. 22.

Dn. Struv. Ex. ad w. 23. th. 43.

Eò verò elapsò non amplius integrum est redimere, etiamsi venditor decedat, relicto herede minore.

Gomez. cit. cap. 2. num. 27.

Qui hanc indubitatam juris conclusionem esse testatur. Permissum enim ad tempus, post illud prohibitum esse censetur.

l. 23. ff. de stat. liber.

l. 34. §. ult. ff. de legat. 2.

Et conditio intra tempus expressum implenda, post illud adimpleri nequit.

Gloss. & Dd. in l. 1. C. de instit. & substit.

Carpz. lib. 5. R. 28. num. 7.

Hartm. Pift. Obs. 223.

ubi multos allegat Dd. & postea hanc assertionem limitat, siven-

si venditor iustum habeat impedimentum, quod rem venditam intra tempus præfinitum redimere non potuerit, veluti nonnullos casus laudatus Auctor

ibid. num. 7.

recenset, & tandem concludit, quod, impedimento probato, mora purgari & venditor ad redimendum admitti possit. Idem probant

Virgil. Pingiz. *Sax. quest. 6. num. 15.*

Dn. Richter. *de pact. p. m. 228. num. 87.*

§. 6.

Vel etiam ad certum tempus retroemptio suspenditur, v. gr. (auf zehn Jahr lang wieder kauftichen) ita scil. ut tempus adjiciatur tanquam terminus à quo. Et tunc, decennio elapso, facultas redimendi demum competere incipit.

Dn. Struv. *Ex. m. 23. th. 43.*

Quia quod post tempus permissum, ante prohibitum videtur.

l. 21. ff. de constit. pec.

Et ita durante adhuc tempore venditor emtori molestiam creare & jus reluendi exercere non debet

Dn. Richt. *de pact. pag. m. 229.*

Quæ sanè mens videtur fuisse contrahentium, quæ obligationi legem dat & formam.

l. 1. §. si conveniat. ff. de pos.

l. 52. ff. de O. et A.

CAP. V. ET ULTIMUM.

De effectu hujus pacti.

§. 1.

SEmptioni & venditioni hoc pactum adjiciatur, eum effectum habet, ut cogatur emtor ad retrovendendum, quando scil. rem habet, prout

ex

1027

ex cap. 2. §. 7. huj. Dissert. latius patet.

Add. Perez. ad C. de pact. inter emt. & vendit.

Carpz. p. 2. C. 1. D. 15.

Itaque ad fidem contractus servandam datur actio, quæ ex ipso principali contractu competit scil. ex vendito, ad implendum ea, quæ convenit.

l. 13. §. 19. ff. de act. emt.

Perez. d. l. num. 14.

Zoël. de retract. num. 3.

Sunt quidem nonnulli, qui volunt, agi posse præscriptis verbis, alii utramque actionem ex vendito & præscriptis verbis concurrere dicunt.

per l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

Verum in hanc sententiam rejicit

Perez. ad C. d. loc.

propterea, quod actio præscriptis verbis subsidiaria sit, quæ in defectum actionum ex contractibus innominatis ortarum subministratur.

l. 2. & 3. ff. de præscript. verb.

Ad obstantia verò verba

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

respondet, quod Alexander Imperator præscriptis verbis actionem quidem proponat, ex sententia illorum, qui ex veteribus ita sensere, sed corrigat postmodum in verbis subsequentibus.

§. 2.

Ut venditor hac actione cum effectu uti possit, pretium offerat, necesse est. Aliàs frustra agit, cum, qui petit contractum impleri, non debeat ex sua parte impedimento esse contractui. Oblatio verò pretiò & impensi, emtor ad restitutionem rei, ut subindè monitum, tenetur per

l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

Unde

1028

Unde manifestum est, non redire dominium ipso jure ad primum venditorem, quia nemo rem suam, nisi à fure, condicit
l. ult. ff. usufruct. quemadmod. car.

Multi quidem statuunt, quod, oblatò & reddito sive deposito pretio, dominium ad venditorem ipso jure sine traditione redeat, inter quos comparet

Castrensi. cum aliis à Tiraqvell. *de retract. convent. citat. Dd. & quidem argum. Legis commissi. ac additionis in diem.*

Verum nihil interest, quicquid obtineat in lege commissoria & additione in diem. Aliter se res habet in retrovenditionis pacto, quòd non tam rem, quàm personam afficit, ut novà omninò opus sit traditione ad hoc, ut res ad venditorem revertatur, cum conventio retrovendendi non sit tam prioris venditionis resolutio, quàm urgeat novam venditionem.

Perez. *d. loc. num. 18.*

§. 3.

Proinde venditio, cui pactum retrovenditionis adjicitur, purè & sine conditione celebratur, adeò, ut dominium & possessionem rei in emptorem transferat.

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Tiraqvell. *de retract. convent. §. 1. gloss. 1. num. 73.*

Quapropter si postea pretium conventum offeratur, non tam prior venditio rescinditur, quàm alia de novo celebrari dicitur, quòd & benè observavit

Anton. Fab. *decad. 22. Error. Pragm. c. 1.*

Si enim venditori emptor revendere debet, utiqve tanquam Dominus vendit, neque enim rem propriam primitus venditor rursus emere potest.

l. 22. §. 3. mand. l. 14. §. 3. de in diem addict. l. 45. de R. J.

Quod

Quod in tantum verum est, ut nec pecuniâ oblatâ venditor in rem agere, nec à tertio, in quem mediò tempore alienata est, eandem vindicare possit, ex veriori sententia

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Quæ non solum in

c. 2. §. 7. huj. Dissertat.

proposita, sed & in Camera Imperiali approbata est,

teste Gail. 2. *Observat. 16. num. 4.*

ibique Grav. *num. 3. & 4.*

Add. Moller. *ad Constit. Sax. 32. p. 2. num. 37.*

Idem obtinet, licet in pacto expressum sit, ne emtor alienet rem.

arg. l. 3. C. de condict. ob causf.

ibique Sichard. *num. 7.*

Frantzk. *ad Pand. Tit. de contrah. emt. vendit. n. 312.*

& seq.

Limitationes in

d. c. 2. §. 7. huj. Diss.

propositæ sunt

Add. Grav. *ad Gail. cit. Concl. 16. num. 1. & seq.*

§. 4.

Ex hisce porrò fluit, quòd emtor non teneatur fructus mediò tempore perceptos restituere, ut patet ex

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Molin. *de Just. & Jur. tr. 2. Dissp. 377. n. 4. & seq.*

Nam emtor interim, quoad res non redimitur, est illius dominus & consequenter fructus ex re sua perceptos suos facit & lucratur.

l. 25. ff. de usur.

Gomez. *tom. 2. variar. Resolut. c. 2. num. 27.*

Perez. *ad C. de pact. inter emt. & vendit. num. 19.*

E

Aliud

Aliud obtinet, si post pretii soluti vel oblati tempus percepti sint

per text. expr. d. l. 2.

Sed quid in fructibus tempore retractus pendentibus obtineat, adhuc controversi juris est. Multi putant, quod omnes in solidum ad offerentem pertineant, rationes hujus asserti proponit

Perez. ad C. d. l. num. 21.

Contrarium, & quod fructus pro rata temporis inter emptorem & venditorem dividendi sint, probat

Covarr. lib. 1. var. Resolut. c. 15. n. 16, & 17.

Add. Fachin. lib. 2. controvers. c. 14.

Hancque sententiam in practica & judiciis receptam esse, constat

Dn. Carpz. p. 2. C. 1. def. 20.

Quamvis & suas patiatur limitationes, ut videre est apud

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 75. & seq.

In primis tenor pacti inspiciendus & secundum hunc controversia decidenda est. Rarissime enim fundus cum pacto de retrovendendo vendi solet, ut de singulis redemptionis qualitatibus & circumstantiis expresse non prospiciatur.

§. 5.

Quod de fructibus est dictum, idem etiam de incremento accedente asserendum erit, scilicet quod emptori debeatur, ut venditori cedere non cogatur, nisi & pretium ejus solvat. Dicunt quidem plures, commodum alluvionis prodesse venditori ad eumque pertinere, cum accessiones & augmentum alluvionis fundo cohereant

l. 7. §. 1. ff. de acquirend. rer. dom.

Ejusque naturam sequantur

l. 13. ff. de acquir. rer. dom.

atque

atque ita simul cum fundo transeant ad venditorem, & ita statuit cum allegat:

Berlich. *p. 2. Concl. 2. num. 25. & seq.*

Zoëf. *de retract. num. 28.*

Verum cum (1) per emtionem cum pacto de retrovendo dominium ve: è in emtorem transferatur, ut ex haftenus dictis patet; Perfectâ quoque emtione (2) commodum & incommodum omne ex re vendita emtorem sequatur,

l. 8 ff. de per. & comm. rei vendit.

Omninò quoque incrementum ad emtorem spectabit. Licet ergo concesserim, venditorem redimere posse rem venditam cum augmento, attamen secundum jam dicta non aliter hoc accipi debet, quam si venditor aestimationem augmenti solvat, quod de omni incremento, sive factò hominis, sive naturâ contingat, sive latens sive patens sit, intelligendum est, ut latius demonstrat

Dn. Carpz. *p. 2. C. 1. def. 18.*

Add. Dn. Struv. *Exerc. ad Pand. 23. th. 46.*

§. 6.

Sed quaritur? An venditor rem venditam ab emtore redimens laudemium denuò solvere cogatur? Respondent nonnulli quod sic, interque eos

Anton. Fab. *in C. lib. 4. tit. 42. def. 30.*

Wehner. *in observat. pract. vocab. Handlohn.*

Zigler. *ad Aur. prax. Calv. §. nobiles. num. 280.*

Franczk. *de laudem. c. 16. num. 58. & seq.*

Si enim ex sententia Dd. ubi à contractu etiam nondum consummato per contrariam conventionem receditur, duplex laudemium debetur (quod tamen minus verisimile est). Ergo multo magis hic laudemium denuò solvendum esse dicunt, propterea quòd contractus reverà consummatus fuerit & emtor plenissimè rem per plures annos possederit atq; ex ea

E 2

fructus

fructus perceperit. Accedit juxta antea dicta, quod per re-
venditionem hoc agatur, ut res de novo acquiratur & domi-
nium ac possessio in venditorem primum transferatur. Alias
rationes adhuc proponit

Frantzk. *d. l.*

In contrariam sententiam tamen plures inclinant, inter-
que eos

Dn. Carpz. *d. p. 2. C. 1. def. 23.*

Loëf. *de retract. num. 129.*

propterea, quod retrovenditio non fiat ex nova causa, sed ex
causa antiqua inhærente primæ venditioni. Jam dominus
recipiendo laudemium pro primo contractu, simul quoque
causam, ex qua retrovenditio fluit, comprobavit, insimul-
que pro ea laudemium recepit. Sed & hæc sententia suas
patitur limitationes, de quibus

Frantzk. *d. c. 16. num. 71. & seq.*

Quamvis etiam venditor ex reemtionem laudemium regu-
lariter solvere non teneatur, tamen illud, quod primus em-
tor laudemii nomine ex prima venditione dedit, ipsi resti-
tuere tenetur.

Arius Pinell. *ad l. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. c. 3. num.*
37. & 38.

Moller. *lib. 4. Semest. c. 4.*

S. ult.

Cessat hoc pactum retrovenditionis variis modis, præ-
cipuis si ipsi renunciaverit venditor. Remittentibus enim ac-
tiones suas regressus ad eas dandus non est,

l. 14. §. si venditor. ff. de adil. Edict.

Loëf. *ad tit. de rescind. vendit. n. 11.*

aut bona publicè sub hasta vendantur, prout per rationes
nonnullas demonstrat

Dn. Carpz. *d. C. 1. def. 25.*

Affini-

Affinitatem cum retrovenditione habet contractus pignoratitius, adeo ut ex consuetudine Germaniæ inter venditionem cum pacto de retrovendendo & contractum pignoratitium parum sit differentiæ, unde quoque secundum eosdem Germaniæ mores emtio venditio cum pacto de retrovendendo vulgari modo appellatur ein Pfandschilling

teste Besold. in Thesaur. Pract. sub voc. Pfandschilling.

Attamen si ad iuris rutinam hæc duo negotia examinantur, multum inter se differunt, prout ex hæctenus dictis patet & solidè ostendunt

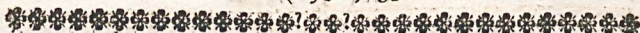
Mynsing. Cent. 6. Obs. 70.

Berlich. p. 2. Concl. 1. per tot.

Besold. in Thesaur. Pr. d. l.

ad quorum doctrinam Benevolum Lectorem brevitatis gratiã remittendum esse duco. Monet enim tempus, ut filium inauguralis nostræ abrumpamus. Regi interim Regum ac Domino Dominantium sit laus, honor ac gloria in sempiterna secula.

I.

Non emta certè, sed labore fervido,
 Sudore multo, sedulisq; noctibus
 Hæc est Tibi, REINMANNE, parta gloria,
 Hæc, alma quam Themis Tibi offert, Infula.
 Non ergo, quod non accidit nullis, novi
 Honoris unquam pœnitere Te potest:
 Nec expetes non-emta retrovendere.

Ita

*Clarissimo DN. DOCTORANDO, Amico
 suo estimatissimo. novos honores gra-
 tularur, prospera quoq; porro animatus
 apprecatus*

M. JOH. CHRISTOPHORUS STURMIUS,
 Mathem. & Phys. Prof. P. h. t. Uni-
 versitatis RECTOR.

II.

Vendidit ingenii dotes Themis alma sub illâ,
 REINMANNE, expressâ conditione Tibi;
 Dotes illadem fierent vendendo vicissim,
 Sed mage purgatæ ex artibus, ut Themidis.
 Stas pactis, prestasq; virum, nec pœnitet acti;
 Ergo bonum factum! plaudit utrinq; Chorus.

CLMO DN. CANDIDATO ex animo
 gratularurus deprop.

GEORGIUS REICHARDUS Hammer/
 Philos. Juriumq; Doctor & Antecessor.
 III. For.

III.

Fortius, ut vulgo loquimur, *duo vincula stringunt,*
 Te tenet obstrictum nunc *Themis atque Venus,*
 Hæcce ligant equidem, sed dextrè *vincla resolvis,*
Victor es & victi nomina grata geris;
 In Themidos stadio *condigna Trophæa* reportas,
 Sed Te incomplexus *Sponsa venusta* trahit.
 Præmia utriusque ferēs, necit *Themis alma coronam,*
Sponsa Tibi verò *basia mille* dabit.

Clarissimo DN. REINMANNŌ, pro Licentia in
 utroq; Jure feliciter disputanti, hisce de no-
 vis honoribus gratulari ipsiq; Conjugii in-
 stantis suave consortium apprecari voluit

HEINRICUS GINCK / D. Pand.

Prof. Publ. & h. t. DECANUS.

IV.

Hæc jucunda dies, ac invidiosa voluptas,
 quam, REINMANNE, diu commémnisse jurat!
 Hæc lux Te variis opulentat honoribus alma,
 Hæc ad letitias totaque facta tuas.
 Nobile REINMANNI Nomen nunc efficit illa,
 Ingenioque tuo dat sine morte decus.
 Hæc Te victorem pulcherrima Pompa Triumphi
 Laureæ, & Applausus, Palma, Trophæa manent.
 Hæc licet ire domum, dulcisque invisere Sponsæ
 mellitos oculos, deliciasque tuas.
 Quæ Tibi curarum requies, & dulce levamen,
 ac ipsa vitæ semper Amabilior.

Hoc schedio
 Nobilissimo & Clarissimo
 DN. DOCTORANDO,

diem Disputationi Inaugurali sacrum lætiores
 efficere ac felicissimum precari voluit

JOHANNES ANTONIUS GEIGER / D.

& Instit. Imper. P. P.

V. K&v

❁ V. ❁

Κάν ἄνητὴς Θέμιδ' ἄρετ' ἀρετὴ κλείτ' ἰσάρεχων
 Φεῦ! Ζωὴς θανάτῃ τέλ' ἀρετ' εὐδαίμων ἔπαυσε.
 Τῇ ἀρετῇ βιοπύδ' ὁμῶς ἐν Φέρτρῃ ἀρετῆ·
 Ὅπισθεν ἐν θέμιδ' ἀγγεγῆ σὺ λείψεν ὁμοίον
 Τέκνον, ὅπως σὺ ἐμῷ συμφανῆ μάρτυρι Φωνῆ.
 Πρὸς Νορμικὸς Ἑλικων, Μῆσος Ἰηλιπῶντε τρεφῶντε·
 Ἐνθα κατὰυχάζειν ἡμῶσι μιν ἐν θέμιδ' ἀγαῖς
 Ἐνεκα τῆς θέμιδος σε γνῶσι, ἡγνῆνα ἔχῃ.
 Ἐιλικρινῆς γὰρ ἐν καρδίας νῦν εὐχόμεαι εὐχάσ·
 Τοιαυτῶν κλειτῶν ἀκμαῖοι πάντοτε ἀνθρώπων
 Κυδαλίμη ΚΑΘΑΡΑΝΘΡΩΪ αὐτ' ἀρχαῖα γνέθλη.

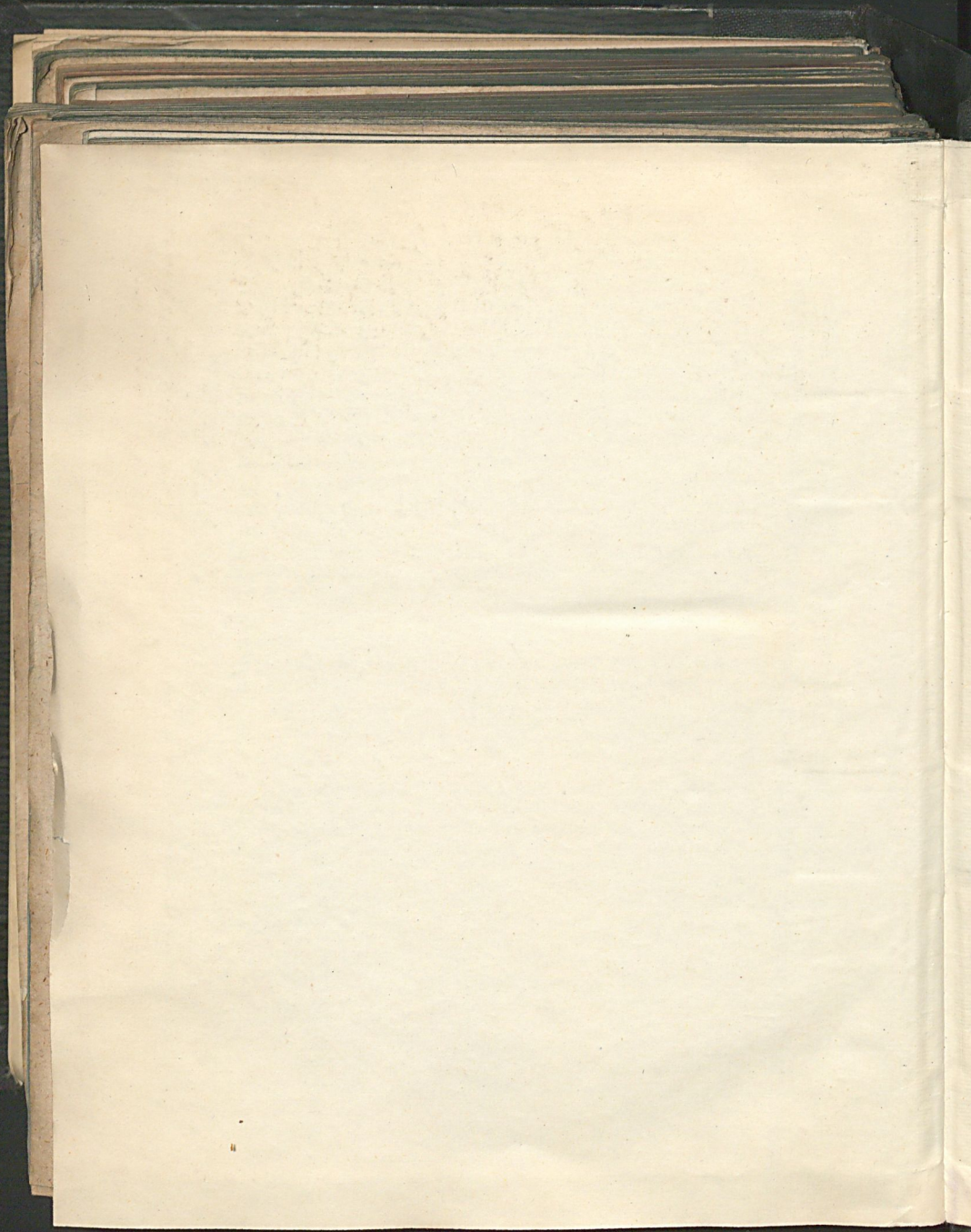
*Hæc paucula Fautori suo honoratissimo pro
 Licentia ex voto disputanti σωχαίρων
 apponere voluit*

Joh. Theodoricus Geißler/ Philos.
 & SS. Theol. Stud:

F I N I S.

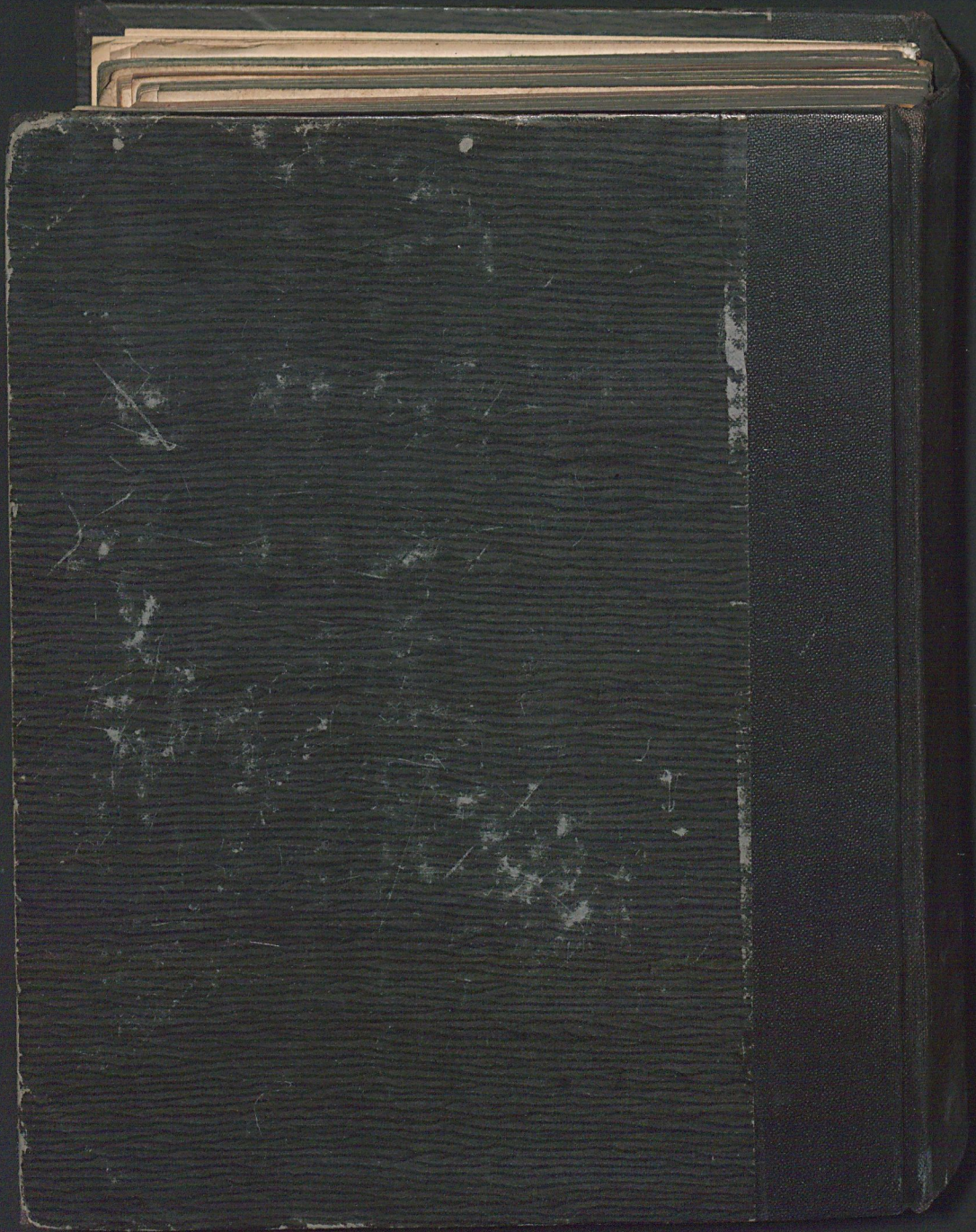

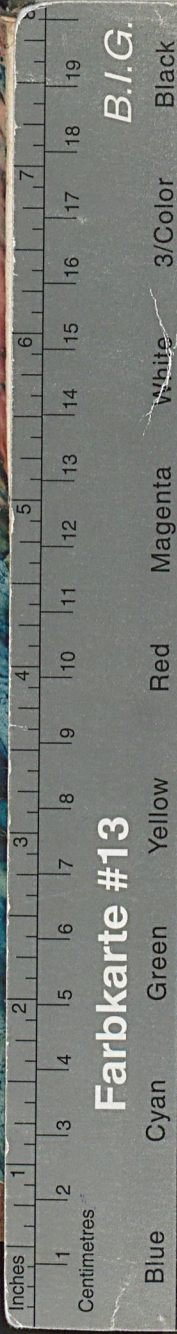

Aeldorf, Diss., 1695

(X 261 3004)

bna

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

18 1012

F.
DIGITALIS JURIDICA
CTUM

1675-13

OVEN-
NDO

ntinens,
Qyam,

ALTISSIMO,
creto Magnifici Jctorum
achyta Noricorum
iversitate,

pro
ENTIA
ve Jure Honores, Pri-
n Infulam, more Majorum,
onseqvendi,

solenni Examini
ubmittit
CUS
A-THURINGUS,
Jur. Pract.
r. Ann. M DC LXXV.

DORFFI,
MEYERI, Univ. Typogr.

42